

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

§. 1. Qvanta aqua sit Calici immiscenda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78172)

maximè ad Sacrificium, prout Ecclesia ordinavit, pertinere, nemini est dubium.

11. Petes, quid venit præcisè, nomine Canonis? id enim, propter dicta, non ignorare, oppidè necessarium est. Respondeo. Gavantur in *Miss.* p. 2. t. 7. cap. 8. num. 1. lit. L. & p. 3. t. 10. num. 2. ait venire illam *Missa* partem, quæ incipit à *Tegitur* (sed quia incipere dicunt à *qui prius*, quam *pateretur*,) alii minus rectè, ut probat *Fagund.* 1. *Eccles. præcept.* l. 3. c. 18. n. 5. usque ad *libera* nos includivè. Licet idem Gavant. in *Rubr. Miss.* p. 2. tit. 17. n. 34. videatur excludere à Canone prædictam *libera* nos imò & orationem Dominecali: ubi enim postquam declarat illud *per ipsum*, cum *ipso*, & in *ipso*, quod legitur autè prædictam Dominecali Orationem, sic addit & hic finis Canonis.

Suar. verò de *Sacr. d. 83. sect. 2. initio*, docet vocari Canonem Missæ, totum id, quod legitur à *Te igitur*, usque ad consumptionem Sacramenti, additque vocari Canonis usum esse S. Gregorium in his verbis, *Mox post Canonem Orationem Dominicam dici statuitis*. Vides. Suarium, & S. Gregorium à Suar. altatum dissentire: ille usque ad consumptionem Sacramenti, hic ante Orationem Dominicam claudi Canonem statuit.

Quidquid huius, certe in re nostra, usque ad Orationem Dominicalem Canonem definit, ut nimirum, quia, æqua ferè distantia est à *Te igitur*, usque ad Consecrationem Dominicalem, istud huius, quod maiori devotione, attentioneque Sacerdotis indigeat. Aliquid tamen paræ devotionis esse dandum consumptioni Eucharistiæ inficiari non possumus.

CAPVT IV.

De Materia, & Forma Consecrationis, remissivè.

1. **C**um certum sit in Pane, & Vino, ac per verba à Christo Dom^{no} instituta, *Hoc est Corpus meum. Et Hic est Calix*, &c. esse à Sacerdote consecrandum; cumque de his satis multi disputent Theologi, nostrum non erit, nisi aliqua tangere, quæ ad casus Conscientiæ, & quidem practice spectant. Imò, quia multa etiam quæ ex his, ad nos pertinent, in *hoc toto Opusculo* sparsim disputata sunt, & disputabuntur; de azymo autem, & fermentato quatenus sunt materia Consecrationis, egimus in *Opusculo de expedienda communionē*, c. 2. § 9. ideo unum, aut alterum, quod alibi locum non obtinuit, hic dumtaxat erit à nobis breviter explicandum.

§. I. *Quanta sit aqua Calici immiscenda.*

2. **I**llud persæpè torquet Sacerdotes, ecquantanam
aqua (quæ certè naturalis, seu elementaris esse de-
bet) infundenda sit Calici.

Ut omittam Concil. Tributenſe, quod fuit Provincia-
le, nec approbatum, concedens duas partes vini, & ter-
tiam aquæ, certè Conc. Florentin. in decr. Eug. IV. & Ter-
tium autem Sacramentum, quod fuit univerſale, mōnet
eſſe infundendam aquam modiciſſimam.

In Sacris Canonibus id determinatum non legimus: solum in c. *Perniciosus*, de celebr. *Miss.* reprehenduntur, qui plus de aqua ponunt in Calice, quam de vino.

Sanctus Thomas 3. p. quest. 74. art. 8. in cor. semper-
tius esse ait, parum de aqua apponere, ne solvatur spe-
cies vini.

Suarez de Sacram. disp. 45. sect. 3. cum dixisset, non posse certiorē regulam præscribi, quā, ut aqua sit in modicissima quantitate, quia qualibet gutta sensibilis sufficit, & talis non poterit corrumpere vinum, concludit cum Durando, esse id arbitrio Sacerdotis relinquendum.

Coninch. de Euch. g. 74. art. 8. num. 140. & Layman.

lib. 5. tract. 4. c. 2. num. 9. communem praxim esse
octies, vel decies plus vini ponatur, quam aqua
tamen scrupulosè agendum, quia melius in
partem excessus, non est curandus.

Delugo de Euch. d. 4. scilicet. 2. num. 38 air, quod
vel sexta pars aquæ ponatur, non videtur habere
pulus, quia non est credibile, vinum esse ad
ut tam modica aqua corrumpatur.

3. Ex his sapienter dictis, puto convenire tam recte posse, et recte statui ad rationem unde sit quod modica aqua immisceri debet, et est, quam aliqui ex predictis Doctoribus asserunt, quia numerum non debet tanta vis aquae apponi, ut corrupti possit, seu (ut abstrahamus a numeris philosophicis) ut non possit absolute dici quod est in Calice, est vinum. Quando enim est aquae quantitas in vino, non erit vinum, quod modo absolute vinum appellatur, et quod est in hujus Sacramenti Christus Dominus assumpsit.

4. Ex hac igitur ratione hæc regula
est, Tantam aquam infundere posse, quantum
ad correndum; seu ad distrahendum
esse physico, vel certe ab esse morali (ut lo-
quimur) ita scilicet, ut possit dici, *Hæc quædæ
Vinum, absolute est.* Hæcenus regula. Quoties
modica aqua infundatur, nullum periculum
distractionis, ideo illa communiter consuevit
cum difficile sit, etiam incanto Sacerdotum
terminis modicæ aquæ fittere videri) tantam
ut ab ea possit, vel corrumpi substantia vini,
strahi absoluta vini denominatio, jam vides,
cile pusillanimes Sacerdotes, ex hac regula
possis.

An aqua, & vinum infundenda in Calicem, p[er]
praeinfrigidari.

Non multis ab hinc annis in aliquibus locis
nibus festis, quando ætatis in mentibus
in Sicilia, vis caloris feruet, solent Miniliter
aquam in Sacrificio exhibendo, nunc ele
ta, intra apta ad hunc usum præcæta, inter
Idem nonnulli maioris nominis Prælati
ctis calidioribus mensibus usurpant, imò et
Prælatorum exemplo, morem ad illos alios
nonnulli affirmant. Quæritur an id in
pauere.

2. Suarez de Sacram. disp. 45. sect. 3. postulat eum qui cum naturali aqua apponenda in Calicem rati-
ceam infusa quantitate immisceatur (puta si ad rati-
ficandam reddendam) non peccatum contra istum
præceptum de aqua Calici apponenda, quia præ-
cipit apponit, sed peccatum graviter (graviter quia
terminus peccati venialis, sic enim parvitas materia
suadet Suarium interpretari) contra negativum præ-
ceptum non miscendi aliquid in Materis Sacramenti
præter Christi institutionem, & consequenter in
sua: postquam inquam, hæc dixit, sic addit, non
dicendum est de qualitate accidentis aquæ, ut
calida, aut frigida, pura, &c. in his enim for-
verentia Sacramenti, & ordinaria confusio
nullus novus ritus introducendus. Hæc Suarez.
præterea 3. Eccles. præcept. 1. 2. c. 4. n. 14. sic habet
ter etiam peccatum lebrale committere, qui Calicem
crando aquam calidam, etiam veram, & necessariam
miserit, quia contra consuetudinem Ecclesiæ facit
ide tamen Sacramentum conficit.

3. Ab ejusmodi prædictorum doctrina, tortore
moti nonnulli cum primum eum morem aequum
numque infigidandi ad Sacrificium animæ verum
lum graviter reprehenderunt, & contra usus
locuti peracriter sunt.

4. Puto nihilominus, id peccatum moliri.